

بررسی نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی و عوامل مرتبط با آن در شهر تهران

آزیتا کیانی آسیاپر^{۱*}، معصومه حیدری^۱، پروین رهنما^۱، شفیقه محمدی تبار^۱

۱. گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

نشریه پایش

سال سیزدهم شماره سوم خرداد - تیر ۱۳۹۳ صص ۳۲۸-۳۳۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۳/۲۰

[نشر الکترونیک پیش از انتشار - ۱۲ اسفند ۹۲]

چکیده

علیرغم تأکید سازمان سلامت جهان مبنی بر اینکه میزان قابل قبول انجام سازارین بین ۱۵-۱۰ درصد است، همچنان در سال‌های اخیر میزان آن افزایش چشمگیری نشان داده است و از مضلات سیستم سلامت قلمداد می‌گردد. از آنجایی که کارشناسان مامایی نقش اساسی در ارائه اطلاعات و آموزش به زنان حامله را دارند لذا بررسی نگرش آنها نسبت به سازارین حائز اهمیت است. این مطالعه توصیفی - تحلیلی با هدف تعیین نگرش ماماهای نسبت سازارین انتخابی و عوامل مرتبط با آن بر روی ۳۲۵ نفر از ماماهای شاغل در بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی شهر تهران در سال ۱۳۹۰ انجام گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات یک پرسشنامه دو قسمتی شامل سوالات مربوط به سابقه کار، سن، محل کار، گذراندن دوره‌های آمادگی برای زایمان طبیعی، سطح تحصیلات و محل اخذ مدرک و همچنین سوالات مربوط به نگرش ماماهای شاغل بود که پس از تعیین اعتبار و پایابی، از آن استفاده شد. میانگین (انحراف معیار) سن افراد مورد پژوهش 37 ± 49 سال بود. از بین آنها ۴۴/۶ درصد در اتاق زایمان و ۵۵/۱ درصد در درمانگاه پره ناتال بیمارستان و یا مرکز بهداشت شاغل بودند. نگرش مثبت نسبت به انجام سازارین انتخابی در ۸۰ نفر (۲۴/۶ درصد) گزارش شد. همچنین نتایج بیانگر آن بود که ارتباط معنی‌دار آماری بین نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی با نوع زایمان آنها، محل اخذ مدرک تحصیلی، تاثیر بر انتخاب نوع زایمان مادران بستری، زمان انتخاب برای ختم حاملگی، انتخاب نوع زایمان برای خود یا دخترشان و باور آنها در مورد میزان سازارین در کشور وجود دارد ($P < 0.05$). نتایج پژوهش نشان داد، درصد ماماهایی که نسبت به سازارین انتخابی نگرش مثبت دارند بالا است، و مسئولین سیستم سلامت باید در صدد ایجاد برنامه‌هایی به منظور تغییر نگرش ماماهای باشند.

کلیدواژه: ماما، نگرش، زایمان، سازارین

* نویسنده پاسخگو: تهران، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد
تلفن: ۴۴۴۲۱۳۳۱

E-mail: kian_acia@yahoo.com

مقدمه

بیمار، پزشک و پرستار انجام شود [۱۷]. بنابراین بررسی عوامل دیگر در افزایش میزان سازارین از جمله نگرش ماماها حائز اهمیت است. زیرا ماماها مراقبان سلامت مهمی برای زنان باردار بوده و در بسیاری از کشورها، از جمله کشورمان کارشناسان اصلی واحد زایمان هستند. از این جهت، ماماها نقش اساسی در دادن اطلاعات و آموزش به والدین را دارند و در صورتی که نگرش آنها به سازارین مثبت باشد انتظار کاهش سازارین از طریق آموزش به مادران را نخواهیم داشت زیرا برای بسیاری از زنان تصمیم‌گیری در مورد انتخاب روش زایمان کار ساده‌ای نیست و ممکن است تحت تأثیر عوامل بسیاری واقع شود. این عوامل شامل جنبه‌های اجتماعی، خانوادگی، توصیه پزشکی توسط پزشک یا ماما و تجارت زایمان قبلی همین طور خطر نسبی و منافع زایمان واژینال در مقابل سازارین در شرایط حاملگی کنونی‌شان است [۱۸]. بررسی‌ها در این زمینه نیز نشان می‌دهد زنان به‌واسطه عوامل خارجی و داخلی از جمله پزشکان و ماماها در تصمیم‌گیری برای انتخاب زایمان پس از زایمان تحت تأثیر قرار می‌گیرند [۱۹]. در خارج کشور تحقیقاتی در زمینه بررسی نگرش ماماها در مورد نوع زایمان انجام شده است. اما از آنجایی که تفاوت‌های نگرشی و عقیدتی و نیز تفاوت‌های فرهنگی خاص جوامع را نمی‌توان نادیده گرفت و همچنین فقدان تحقیقی در مورد نگرش ماماها نسبت به سازارین در شهر تهران، این مطالعه به منظور تعیین نگرش ماماها نسبت سازارین و عوامل مرتبط با آن در بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی درمانی شهر تهران در سال ۱۳۹۰ انجام شد.

مواد و روش کار

این پژوهش یک مطالعه توصیفی تحلیلی بود که با هدف تعیین نگرش ماماها بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی درمانی شهر تهران نسبت به سازارین انتخابی و بررسی ارتباط متغیرهای سابقه کار، سن، محل کار، گذراندن دوره‌های آمادگی برای زایمان طبیعی، مقطع تحصیلی و محل اخذ مدرک با نگرش ماماها در شهر تهران انجام شد. سؤالات تحقیق در این پژوهش بدین ترتیب در نظر گرفته شد: چند درصد از ماماها نسبت به سازارین انتخابی نگرش مثبت دارند؟ و ماماها یی که نگرش مثبت نسبت به سازارین انتخابی دارند و آنها یی که نگرش منفی دارند چه تفاوت‌های از نظر سابقه کار، محل کار، سن، مقطع تحصیلی، گذراندن دوره‌های آمادگی زایمان طبیعی و محل اخذ مدرک دارند. این بررسی بر روی ۳۲۵ ماماها

عمل سازارین به خارج کردن جنین از رحم به روش جراحی از طریق یک برش در جدار شکم و رحم اطلاق می‌شود [۱]. به غم تأکید سازمان سلامت جهان مبنی بر اینکه میزان زایمان به طریق سازارین بیشتر از ۱۰-۱۵ درصد در هر جایی از دنیا منطقی نیست، میزان سازارین در ۲۰ سال اخیر ۳۰ درصد و در بسیاری کشورها تا ۳۵ درصد گزارش شده است. در ایران نیز بر اساس نتایج بررسی جمعیتی و شاخص‌های سلامت در سال ۱۳۷۹ ۳۵ درصد زایمان‌ها در کشور و ۴۲ درصد در شهر به روش سازارین انجام شده است [۲] در تحقیق شریعت در سال ۱۳۸۰ میزان سازارین در سطح شهر تهران ۶۶/۵ درصد گزارش شده است [۳]. افزایش قابل توجه در میزان سازارین در سرتاسر جهان به عنوان یکی از معضلات سیستم سلامت قلمداد می‌گردد [۴]. زیرا سازارین غیر ضروری سبب افزایش عوارض در مادر (مرگ و میر مادران تقریباً ۲-۴ برابر) و نوزاد و نیز بالا رفتن هزینه‌های مراقبت سلامت می‌شود [۶]. در ضمن سازارین ارتباط بین مادر و نوزاد، شیردهی و حضور در جمع خانواده را به تأثیر می‌اندازد. از طرف دیگر عوارض جسمی روانی و اجتماعی مادری و نوزادی نیاز به مراقبتهای ویژه را افزایش داده و بار اقتصادی سنگینی بر خانواده و جامعه تحمیل می‌کند [۷-۱۲].

دلایل احتمالی زیادی برای افزایش میزان سازارین وجود دارد از جمله افزایش حاملگی در سن بالا، افزایش شاخص توده بدن (BMI)، بیماری‌ها و مشکلات باروری را می‌توان نام برد. همچنین مادران باردار و همسران آنها تحت تأثیر اطلاعات وسیعی که از جامعه در مورد حاملگی، نوع زایمان و نتایج آن دریافت می‌کنند، قرار می‌گیرند [۱۳]. از طرف دیگر امروزه تعداد زیادی از متخصصین زنان نیز نسبت به سازارین انتخابی نگرش مثبت دارند و سازارین به درخواست مادر نیز یکی از فاکتورهای مهم در افزایش میزان سازارین است. تعداد زنانی که واقعاً بدون هیچ علت پزشکی در خواست سازارین می‌کنند بالا است [۱۴]. سیمکین و همکارانش معتقدند که نگرش پزشکان و ماماها و درجه حمایت روانی که زنان دریافت می‌کنند، در رابطه با تأثیری که زایمان بر زن می‌گذارد، اهمیت دارد [۱۵]. فاووسیت و همکاران نیز بیان نمودند که انتقال اطلاعات از طریق متخصصان زنان، ماماها، اعضای خانواده و نشریات، تصمیم زن به تلاش برای زایمان واژینال را تحت تأثیر قرار می‌دهد [۱۶]. به عقیده برخی محققان، تنها راه برای کمترکردن میزان سازارین، آموزش مکرر است؛ آموزش باید در هر سطحی،

درونی (با α کرونباخ) بررسی گردید. امتیازهای مربوط به سنجش نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی در نرم افزار spss با ویرایش ۱۶ محاسبه گردید. از آزمون «کای دو»، و آزمون t-test در تجزیه تحلیل داده‌ها استفاده شد و میزان $P < 0.05$ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

ضریب همبستگی پیرسون در بازآزمایی ($R = 0.85$) و میزان آلفای کرونباخ ($\alpha = 0.77$) نشان از پایایی پرسشنامه داشت. در این پژوهش میانگین سنی افراد 27.4 ± 7.2 سال (حدوده سنی ۲۱-۵۶ سال) بود. ۱۴۶ نفر (۴۴/۹ درصد) در اتاق زایمان و ۱۷۹ نفر (۵۵/۱ درصد) در واحد مراقبت قبل از تولد و یا مرکز بهداشت شاغل بودند. افراد شاغل به کار در بخش دولتی ۱۹۱ نفر (۶۱ درصد) و در بخش خصوصی ۱۲۲ نفر (۳۶ درصد) بودند. میانگین سابقه کار (۱۱/۵) سال بود. از بین ۳۲۵ مامای شرکت‌کننده در مطالعه حاضر ۴۷ نفر (۲۷/۲ درصد) سابقه زایمان طبیعی، ۶۴ نفر (۳۷ درصد) سابقه سازارین ضروری و ۶۲ نفر (۳۵/۸ درصد) سابقه سازارین انتخابی داشتند. از نظر سطح تحصیلات، در میان افراد شرکت‌کننده در مطالعه ۲۱ نفر (۶/۵ درصد) دارای مدرک کاردانی، ۲۸۵ نفر (۸۸ درصد) دارای مدرک کارشناسی و ۱۸ نفر (۵/۶ درصد) دارای مدرک کارشناسی ارشد بودند. تعداد افرادی که دوره آمادگی زایمان طبیعی را گذرانده بودند ۹۲ نفر (۲۸/۳ درصد) گزارش گردید. محل فراغت از تحصیل ۲۳۶ نفر (۷۵/۲ درصد) از دانشگاه‌های دولتی و ۷۸ نفر (۲۴/۸ درصد) از دانشگاه آزاد بودند. ۶۶ نفر (۲۰/۳ درصد) مطب خصوصی داشتند، و ۲۵۹ نفر (۷۹/۷ درصد) مطب نداشتند. ۸۰ نفر (۲۴/۶ درصد) موافق با انجام زایمان انتخابی بودند. در این مطالعه هیچ کدام از ماماهای میزان سازارین در کشور را کم بیان نکردند. ۸۱/۵ درصد از ماماهای در پاسخ به این سوال که هیچ کس نباید بدون دلیل سازارین شود؛ اعلام مخالفت، و ۱۸/۵ درصد نیز اعلام موافقت کردند. ۱۸۷ نفر (۶۴/۷ درصد) زایمان طبیعی و ۱۰۲ نفر (۲۵/۵ درصد) زایمان به روش سازارین را اولویت انتخاب نوع زایمان برای خود یا دخترشان بیان نمودند. ۱۱۴ نفر (۳۷ درصد) ماماهای زمان ختم حاملگی را در حاملگی خارج زمان در هفته ۴۰ بارداری و ۱۲۰ نفر (۳۹ درصد) در هفته ۴۱ بارداری و ۷۴ نفر (۲۴ درصد) در هفته ۴۲ بارداری بیان نمودند. ۵ نفر

شاغل در بیمارستان‌ها و مرکز بهداشتی منتخب شهر تهران انجام گرفت. بر اساس تعداد نمونه از میان بیمارستان‌های دارای بخش زایمان در شهر تهران چند بیمارستان و از میان مرکز بهداشتی در درمانی، چند مرکز به نسبت تعداد ماماهای شاغل به صورت خوش‌انتخاب شدند و در هر خوش‌کل ماماهای شاغل وارد نمونه‌گیری شدند. به عبارت دیگر لیستی از کلیه بیمارستان‌های دارای بخش زایمان و نیز مرکز بهداشتی درمانی تهیه شد و از بین آنها به قید قرعه چند بیمارستان و مرکز بهداشتی انتخاب شدند (خوش‌های بزرگتر از نظر تعداد ماما شناس انتخاب بیشتری داشتند) و در هر کدام از آنها کلیه ماماهای شاغل بخش زایمان یا مرکز بهداشتی درمانی وارد نمونه شدند. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش، پرسشنامه‌ای با دو بخش بود؛ ۱- پرسشنامه اطلاعات فردی شامل: سن، سابقه کار، مقطع تحصیلی، محل کار، زمینه کاری، تعداد زایمانی که در طی یک سال انجام داده است، میزان تأثیر آنان در انتخاب نوع زایمان مادران، برای خود یا دخترش چه نوع زایمانی را پیشنهاد می‌کند. ۲- فرم سنجش نگرش که نگرش افراد را بر اساس مقیاس لیکرت در پنج طیف با عبارات موافق (کاملاً موافق)، نسبتاً موافق (نسبتاً مخالف، کاملاً مخالف) و بی‌تفاوت (نظری ندارم) می‌سنجدید. برای سوالات مثبت نسبت به زایمان واژه‌نال عبارت کاملاً موافق نمره ۵، نسبتاً موافق نمره ۴، نظری ندارم نمره ۳ نسبتاً مخالف نمره ۲ و کاملاً مخالف نمره ۱ تعلق گرفت. این فرم سنجش شامل ۴۰ گویه بود که ۲۰ گویه به نفع سازارین و ۲۰ گویه بر علیه سازارین و بر مبنای سنجش طیف‌ها رتبه نگرش تعیین شد. برای سوالات بر علیه سازارین کدگذاری معکوس (عبارة کاملاً موافق نمره ۱، نسبتاً موافق نمره ۲، نظری ندارم نمره ۳ نسبتاً مخالف نمره ۴ و کاملاً مخالف نمره ۵) صورت گرفت. در پایان امتیاز نگرشی پایین‌تر از ۱۰۰ نگرش منفی نسبت به سازارین انتخابی و بالای ۱۰۰ نگرش منفی نسبت به سازارین انتخابی قرار داده شد. پرسشنامه توسط افراد نمونه، پس از ارایه اطلاعات کافی به ماماهای در مورد اهداف مطالعه و کسب رضایت از آنان تکمیل شد. جهت تعیین روایی پرسشنامه از روش اعتبار شاخص روایی محتویات (CVR) و نسبت روایی محتویات (CVR) استفاده شد. بدین ترتیب که ابتدا پرسش نامه از طریق مطالعه کتب و نشریات علمی و پژوهشی تهیه و از ۱۰ نفر از اساتید در مورد پرسشنامه نظر خواهی گردید و CVI بالاتر از ۰/۸ و CVR بالاتر از ۰/۷۸ پذیرفته شد. پایایی پرسشنامه نیز با استفاده از آزمون - بازآزمون و روش همسانی

جدول ۲: ارتباط بین متغیرهای نگرش نسبت به سازارین انتخابی و نظر ماماهای در مورد عوامل مرتبط در

P	نگرش نسبت به سازارین انتخابی			مثبت	منفی	مجموع کل
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)			
نظر ماماهای در مورد						
۰/۰۴۲	۵۰(۱/۵)	۲۰(۴۰)	۳۰(۶۰)	متوسط		
۹۳(۲۸/۶)	۳۱(۳۳/۳)	۶۲(۶۶/۷)		زیاد		
۲۷۷(۶۹/۸)	۴۷(۲۰/۷)	۱۸۰(۷۹/۳)		خیلی زیاد		
میزان سازارین در کشور						
۰/۰۰۱	۱۱۴(۳۷)	۳۱(۶۳/۳)	۸۳(۳۲)	۴۰		
۱۲۰(۳۹)	۱۴(۲۸/۶)	۱۰۶(۴۰/۹)		۴۱		
۷۴(۲۴)	۴(۸/۲)	۷۰(۲۷)		۴۲		
نظر در مورد هفته ختم بارداری در حاملگی						
۰/۰۰۱	۱۸(۵/۷)	۸(۴۴/۴)	۱۰(۵۵/۶)	اصلًا		
۶۲(۱۹/۷)	۲۲(۲۷/۱)	۳۹(۶۲/۹)		کم		
۱۲۸(۴۰/۸)	۲۲(۲۵)	۹۶(۷۵)		متوسط		
۱۰۶(۳۳/۸)	۱۲(۱۲/۳)	۹۳(۸۷/۷)		زیاد		
میزان تأثیر بر انتخاب نوع زایمان مادر						
۰/۰۰۱	۱۸۷(۶۴/۷)	۱۲(۷)	۱۷۴(۹۳)	طبعی		
۱۰۲(۳۵/۳)	۵۹(۵۷/۸)	۴۳(۴۲/۲)		سازارین		

جدول ۳: مقایسه میانگین سن و سابقه کار در ماماهایی که نسبت به سازارین انتخابی نگرش مثبت یا منفی داشتند (تی تست)

P	منفی		مثبت
	میانگین(انحراف معیار)	میانگین(انحراف معیار)	
۰/۸۰	۳۶/۵۷(۷/۳۷)	۳۶/۸۲(۷/۶۴)	سن
۰/۴۱	۱۱/۲۸(۶/۶۵)	۱۲/۰۹(۷/۸۳)	سابقه کار

جدول ۴: توزیع فراوانی مطلق و نسبی متغیرهای نظر ماما در مورد "زایمان به روش سازارین حق مادر است" و ساقمه کار ماماهای شهر تهران ۱۳۹۰

	نظر ماماهای در مورد «زایمان به روش سازارین حق مادر است»		
	متلاف	مخالف	موافق
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
۲۰۹(۶۵/۷)	۱۱۴(۵۴/۵)	۹۵(۴۵/۵)	کمتر از ۱۵ سال
۱۰۹(۳۴/۳)	۳۸(۳۴/۹)	۷۱(۶۵/۱)	بیشتر از ۱۵ سال
۳۱۸(۱۰۰)	۳۷(۲۱/۴)	۱۶۶(۵۲/۲)	جمع

(۱/۵ درصد) از افراد نمونه میزان سازارین در کشور را متوسط، ۹۳ نفر (۲۸/۶ درصد) زیاد و ۲۲۷ نفر (۶۹/۸ درصد) میزان سازارین در کشور را خیلی زیاد بیان کرده اند. ۵۲/۲ درصد از ماماهای با سؤال انتخاب زایمان به روش سازارین حق مادر است؛ موافق بودند.

جدول ۱: ارتباط بین متغیرهای نگرش نسبت به سازارین انتخابی و عوامل مرتبط در ماماهای شهر تهران ۱۳۹۰

P	نگرش نسبت به سازارین انتخابی			مثبت	منفی	مجموع کل
	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)			
نوع محل کار						
۰/۰۹۹	۱۹۱(۶۱)	۵۱(۲۶/۷)	۱۴۰(۷۳/۳)	دولتی		
	۱۲۲(۳۹)	۲۴(۱۹/۷)	۹۸(۸۰/۳)	خصوصی		
وضعیت تأهل						
۰/۰۹۶	۲۳۲(۷۱/۴)	۵۲(۲۲/۴)	۱۸۰(۷۷/۶)	متأهل		
	۹۳(۲۸/۶)	۲۸(۳۰/۱)	۶۵(۶۹/۹)	مجرد		
سابقه زایمان						
۰/۱۰۶	۱۷۲(۵۲/۹)	۳۷(۲۱/۵)	۱۳۵(۷۸/۵)	دارد		
	۱۵۳(۴۷/۱)	۴۳(۲۸/۱)	۱۱۰(۷۱/۹)	ندارد		
نوع زایمان						
۰/۰۰۱	۴۷(۲۷/۲)	۶(۱۲/۸)	۴۱(۸۷/۲)	طبیعی		
	۶۴(۳۷)	۶(۹/۴)	۵۸(۹۰/۶)	سازارین ضروری		
محل اشتغال						
۰/۴۴۱	۱۴۶(۴۴/۹)	۳۷(۲۵/۳)	۱۰۹(۷۴/۷)	اتاق زایمان		
	۱۷۹(۵۵/۱)	۴۳(۲۴)	۱۳۶(۷۶)	بره ناتال و غیره		
قطع تحصیلی						
۰/۶۷۵	۱۸(۵/۶)	۳(۲۶/۷)	۱۵(۸۳/۳)	کارشناسی ارشد		
	۲۸۵(۸۸)	۷۰(۲۴/۶)	۲۱۵(۷۵/۴)	کارشناسی		
	۲۱(۶/۵)	۶(۲۸/۶)	۱۵(۷۱/۴)	کاردانی		
گذراندن دوره آمادگی زایمان طبیعی						
۰/۵۳۹	۹۲(۲۸/۳)	۲۴(۲۶/۱)	۶۸(۷۳/۹)	بله		
	۲۵۹(۷۱/۷)	(۵۶/۲۴)	۱۷۷(۷۶)	خبر		
دانشگاه محل اخذ درک						
۰/۰۰۲	۲۳۶(۷۵/۲)	۶۵(۲۷/۵)	۱۷۱(۷۲/۵)	دولتی		
	۷۸(۲۴/۸)	۹(۱۱/۵)	۶۹(۸۸/۵)	آزاد		
مطب						
۰/۰۹۳	۶۶(۲۰/۳)	۱۱(۱۶/۷)	۵۵(۸۳/۳)	دارد		
	۲۵۹(۷۹/۷)	۶۹(۲۶/۶)	۱۹۰(۷۳/۴)	ندارد		

برای خود یا دخترشان سازارین بیان نموده بودند. نتایج مطالعه انجام شده توسط آریکان و همکارانش بر متخصصین زنان و زایمان بیانگر آن بود که تقریباً ۷۵ درصد آنها روش سازارین را برای خود و یا همسرشان انتخاب می‌کنند [۲۳]. علت این اختلاف می‌تواند شیوه بالای نگرش مثبت ماماهای شهر تهران نسبت به سازارین انتخابی باشد و این مسئله احتمالاً می‌تواند در تغییر نگرش مادران نسبت به نوع زایمان مؤثر باشد. در این مطالعه بین سن و سابقه کار ماماهای با نگرش کلی ماماهای نسبت به زایمان سازارین انتخابی ارتباط معنی‌دار به دست نیامد. اما ماماهایی که جوان‌تر از ۵۰ سال بودند بیشتر از ماماهای بالای ۵۰ سال سازارین کشور را خیلی زیاد بیان نمودند. در گزارشی گانرویک و همکارانش در سال ۲۰۱۰ ماماهای جوان‌تر از ۵۰ سال به طور معنی‌داری بیان کردند که میزان سازارین در سوئد در آن زمان خیلی زیاد است. همچنین گزارش کردند، ماماهایی که در بخش زایمان کار می‌کردند نسبت به ماماهایی که در کلینیک‌های مراقبت‌های دوران بارداری کار می‌کردند، به طور معنی‌داری بیشتر معتقد بودند که میزان سازارین خیلی زیاد است [۲۴]. به دلیل تغییری که در ماهیت فعالیت ماماهای شاغل در اتاق‌های زایمان انجام شده است انجام زایمان طبیعی به شکل معنی‌دار کاهش پیدا کرده است و در موارد اورژانس زایمان توسط مامای شاغل در اتاق سازارین صورت می‌پذیرد. در این مطالعه ۵۲/۲ درصد از ماماهای موفق "انتخاب زایمان به روش سازارین حق مادر است" بودند و همچنین بین "انتخاب زایمان به روش سازارین حق مادر است" و سابقه کار ماماهای ارتباط آماری معنی‌دار وجود داشت؛ به طوریکه ماماهای با سابقه کار بیش از ۱۵ سال بیشتر موافق "انتخاب زایمان به روش سازارین حق مادر است" بودند. اگرچه در مطالعه انجام شده در دانمارک توسط برگولت و همکاران نتایج نشان داد که اکثر متخصصان زنان و زایمان در حاملگی‌هایی که بدون عارضه هستند زایمان طبیعی را ترجیح می‌دهند ولی در ۴۰ درصد موارد این انجام سازارین بر اساس درخواست مادر را جز حقوق وی می‌دانند [۲۵]. زمینه نسبت به ماماهای به طور معنی‌دار بیشتر اعتقاد داشتند که زنان حق دارند، بدون وجود عوارض مادری و جنینی درخواست سازارین نمایند [۳۰]. اما در مطالعه ما بیش از ۵۰ درصد ماماهای با این گزینه موافق بودند. در این مطالعه همچنین ارتباط معنی‌دار قوی بین نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی و تأثیر بر انتخاب نوع زایمان مادر توسط ماماهای به دست آمد. نظر موافق نسبت به

بحث و نتیجه‌گیری

در بررسی نگرش نسبت به سازارین انتخابی در ماماهای شاغل در شهر تهران در سال ۱۳۹۰ نشان داد ۲۴/۶ درصد ماماهای موافق با سازارین انتخابی بودند. در یک مطالعه انجام شده در ترکیه نتایج بیانگر آن بود که تمایل پرسنل بهداشتی نسبت به انجام سازارین بیش از جمعیت عادی گزارش شد و در هر دو گروه تمایل نسبت به انجام سازارین بر اساس درخواست مادر بالا بود [۲۰]. در این مطالعه ۸۱/۵ درصد از ماماهای با سازارین به درخواست مادر و بدون دلیل مخالف بودند. در گزارش دانرک و همکاران در سال ۲۰۰۸ نیز آمدۀ است ۷۷ درصد ماماهای سازارین بنا به درخواست مادر و بدون دلیل مخالف بودند [۲۱]. نتایج مطالعه بیانگر این بود که ارتباط معنی‌دار بین نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی و داشتن سابقه زایمان در ماماهای به دست نیامد؛ این در حالی است که ماماهایی که سابقه سازارین انتخابی داشتند بیشتر از ماماهای دیگر موافق با انجام سازارین به روش مذکور بودند. از آنجایی که علل واقعی انجام سازارین و عوارض مربوط به سازارین جزء سرفصل دروس آموزشی دوره مامایی است و در دوره‌های بازآموزی نیز تکرار می‌گردد لذا به نظر می‌رسد علاوه بر آگاهی و دانش نسبت به انجام یک رفتار باورهای بی‌شماری می‌توانند زمینه ساز ایجاد نگرش افراد نسبت به رفتار مورد نظر بوده و باید مورد بررسی قرار گیرند [۲۲]. در این پژوهش ارتباط معنی‌دار بین نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی و محل اشتغال ماماهای (بخش زایمان و مراقبت‌های دوران بارداری و غیره) به دست نیامد. در این مطالعه ارتباط معنی‌داری بین مقطع تحصیلی و نگرش ماماهای نسبت به سازارین وجود نداشت. در حالی که ارتباط معنی‌داری بین محل اخذ مدرک تحصیلی و نگرش ماماهای نسبت به سازارین وجود داشت و ماماهایی که در دانشگاه دولتی مدرک گرفته بودند بیشتر از ماماهایی که محل اخذ مدرک آنها دانشگاه آزاد اسلامی بود نسبت به سازارین انتخابی نظر موافق داشتند. بین گذراندن دوره‌های زایمان طبیعی در ماماهای با نگرش نسبت به سازارین انتخابی ارتباط معنی‌دار به دست نیامد. از آنجایی که دوره‌های زایمان طبیعی به صورت نظری است، تأثیری در نگرش ماماهای نداشته است؛ که البته این موضوع نیاز به بررسی بیشتر دارد. در این مطالعه بین نگرش ماماهای نسبت به سازارین انتخابی و انتخاب نوع زایمان برای خود یا دخترشان ارتباط معنی‌دار قوی وجود داشت؛ به طوریکه کسانی که نسبت به زایمان سازارین انتخابی موافق بودند، بیش از ۸ برابر افراد دیگر انتخاب زایمان را

ضروری است [۲۷]. این مورد اشاره شده، القای زایمان می‌تواند منجر به افزایش زایمان سزارین گردد. بنابر این آموزش راهنمای کشوری ارائه خدمات مامایی و زایمان جهت ماماها حائز اهمیت است و پیشنهاد می‌شود برای تمامی ماماها در نظر گرفته شود. از آنجایی که در شهر تهران به رغم اینکه آموزش‌های ضروری در ارتباط با مزایای زایمان طبیعی و ارتقای روش‌های بیانگر آن است که صورت طبیعی انجام شده است ولی نتایج مطالعه بیانگر آن است که نگرش ماماها نسبت زایمان سزارین انتخابی بدون در نظر گرفتن سن و سابقه کار در سطح بالایی است. از طرف دیگر به دلایل اولویت قرار دادن روش زایمان از طریق سزارین توسط ماماها در شرکت‌کننده در مطالعه برای خود و دخترشان و همچنین در بیش از ۷۰ درصد موارد تأثیر نظرات خود را در انتخاب روش زایمان برای مادران در حد متوسط یا زیاد می‌دانستند؛ بنابراین می‌توان گفت ماماها در ارائه مشاوره به مادران و نیز اطلاعات به همسرآنها در انتخاب نوع زایمان تأثیر زیادی می‌توانند داشته باشند. لذا برای تغییر در نگرش ماماها شاغل در مراکز بهداشتی باورهای افراد مذکور نسبت به زایمان طبیعی و سزارین باید مورد بررسی قرار گیرد تا براساس آن بتوان نسبت به تغییر آنها برنامه آموزشی مدون و مؤثری را ایجاد نمود.

سهم تویسندگان

آزیتاکیانی آسیابر؛ طراحی، اجراء، نمونه گیری، نگارش مقاله معمصومه حیدری؛ همکاری و مشاوره در انجام طرح پروین رهنما؛ همکاری و مشاوره در انجام طرح و نگارش مقاله شفیقه محمدی تبار؛ مشاور اجرایی طرح

تشکر و قدردانی

تویسندگان مقاله بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از اعضای محترم شورای پژوهشی دانشگاه شاهد به دلیل حمایت و پشتیبانی از اجرای این پژوهش ابراز می‌نمایند.

منابع

1. Caningham F, et al. Williams Obstetrics & Gynecology. 21th Edition, Mc Graw-Hill: USA, 2001
2. Hajian K. Changing process of caesarean section in private and public hospitals in Babol at 1993-1998. Pejouhesh Dar Pezeshki Journal of Research in Medical Sciences 2002; 3:175-79 [Article in Persian]
3. Shariat M, et al. Cesarean section rate and related factors in maternity hospitals of Tehran. Payesh 2002; 1:5-10
4. Koc I. Increased cesarean section rates in Turkey. The European Journal of Contraception and Reproductive Health Care 2003; 8: 1-10

5. Robin E W, Cesarean fact sheet. Available from: <http://topics-az.parenthood.com>. Accessed Jun 20, 2005
6. Petrou S, Henderson J, Glanzer C. Economic aspects of cesarean section and alternative mode of delivery, University of Oxford 2001;15:1-340
7. Cesarean Section. Available from: <http://www.cdc.gov>. Accessed April, 2004
8. Devendra K, Arulkumaran K, Should doctors perform an elective cesarean section on request? Annals of the Academy Medicine Singapore 2003; 32: 577-82
9. Evidence tables to support consumer cesarean section. 2004. Available from: www.Maternitywise.org/Cesarean booklet. Accessed 2004April; 14
10. Saisto T. Obstetric psychosocial and pain related background and treatment of fear of childbirth. Terhi Saisto. Academic Dissertation, November 2001
11. Ladewig P.A. Essentials of Maternal Newborn Nursing/Clinical Lab Manual. 3th Edition, Addison - Wesley: Redwood,1994
12. Clark AL, Affonso D, Harris TR. Childbearing: a nursing perspective. F a Davis co; 2th Edition, the University of Michigan: USA, 1979
13. Anderson G.M. Making sense of rising caesarean section rates. British Medical Journal 2004; 329: 696-97
14. Mohammaditabar Sh, Kiani A, Heidari M . The Survey on Tendencies of Primiparous Women for Selecting the Mode of Delivery. Journal of Babol University of Medical Sciences; 2009;11:54-9
15. Simkin C, Penny BA. The experience of maternity in a woman's life. Journal of Obstetric Gynecologic Neonatal Nursing 1996; 25: 247-52
16. Fawcett J, Tulman L, Spedden J. Responses to vaginal birth after cesarean section. Journal of Obstetric, Gynecologic, & Neonatal Nursing 1994; 23: 253-59
17. Flamm L, Quilligan E. Cesarean Section: guidelines for appropriate utilization. 1st Edition, Springer-Verlag: New York, 1995
18. Walker R, Turnbull D. Increasing section rates: exploring the role of culture in an Australian community. Birth 2004; 31: 117-24
19. Ridley R, Davis P, Bright J, Sinclair D. what influences a woman to choose vaginal birth, after cesarean? Journal of Obstetric Gynecologic Neonatal Nursing 2002;31:665-72
20. Koken G, Cosar E, Sahin FK, Tolga Arioiz D, Duman Z, Aral I. Attitudes towards mode of delivery and cesarean on demand in Turkey. International Journal of Gynecology & Obstetrics 2007;99:233-5
21. Danerek M, Marsal K, Cuttini M, Lingman G, Nilsson T, Dykes AK. Attitudes of midwives in Sweden toward a woman's refusal of an emergency cesarean section or a cesarean section on request. US National Library of MedicineNational Institutes of Health 2011; 38:71-9
22. Ajzen I. The theory of planned behavior. Organizational Behavior & Human Decision Processes 1991; 50:179-211
23. Arikan DC, Ozer A, Arikan I, Coskun A, Kiran H. Turkish obstetricians' personal preference for mode of delivery and attitude toward cesarean delivery on maternal request. Archives Gynecology & Obstetrics. 2011;284:543-9
24. Gunnervik C, Josefsson A, Sydsjö, A, Sydsjö G. Attitudes towards mode of birth among Swedish midwives. Midwifery 2010 ; 26: 38-44
25. Bergholt T, Østberg B, Legarth J, Weber T. Danish obstetricians' personal preference and general attitude to elective cesarean section on maternal request: a nation-wide postal survey. Acta Obstetric Gynecologic Scandinavica 2004;83:262-66
26. Monari F, Di Mario S, Facchinetti F, Basevi V. Obstetricians and midwives' attitudes toward cesarean section. Birth 2008;35:129-35
27. Country Guide of services in obstetrics and gynecology. Ministry of Health and Medical Education, Bureau of Family Health and Population, Office of Maternal Health, Tehran, 2012
Available from: www.behdasht.gov.ir

ABSTRACT

Midwives' attitudes and related factors towards elective cesarean section

Azita Kiani^{1*}, Masoumeh Heidari¹, Parvin Rahnama¹, Shafiqeh Mohammaditabar¹

1. Department of Midwifery, Faculty of Midwifery and Nursing, Shahed University, Tehran, Iran

Payesh 2014; 13: 331-338

Accepted for publication: 10 June 2013
[EPub a head of print-3 March 2014]

Objective (s): To assess midwives' attitudes toward cesarean section.

Methods: This was a descriptive study to determine the attitudes of midwives and related factors towards elective cesarean section. In all 325 midwives working in hospitals and health care centers in Tehran were entered into the study. A study specific questionnaire was administered in order to collect data. It was consisted of two sections on work experience, age, place of work, physiologic childbirth preparation courses, education, place of graduation and attitudes.

Results: The mean age of participants was 37 years ($SD = 49$). Among participants 44.9 and 55.1 percent were working in the delivery room and prenatal care or health center respectively. There were positive attitudes toward elective cesarean among 80 participants (24.6%). There were significant association between midwives' attitude about elective cesarean and place of graduation, choice of method of delivery for themselves or their daughter, effect of delivery method among inpatient mothers, time of termination, and their views about cesarean section rate in Iran. ($P < 0.05$).

Conclusion: The findings indicated that positive attitudes toward elective cesarean were high among midwives. Indeed it is important to change midwives' attitudes if there is a wish to reduce cesarean section rates in Iran..

Key Words: midwife, attitude, delivery, cesarean

* Corresponding author: Department of Health Education, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
Tel: 44421331
E-mail: kian_acia@yahoo.com